

Huszár Lajos ([Rádió7 - Hírek](#))

2018 szeptemberében töltötte be hetvenedik életévét Huszár Lajos zeneszerző: Erkel-, Bartók–Pásztory- és kétszeres Artisjus-díj birtokosa, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja. Három szerzői estjére került sor az ősz folyamán: Hódmezővásárhelyen, Szegeden és Budapesten, de számos további hangversenyen is föl-fölhangzottak Huszár-kompozíciók: hol kórusmű, hol szóló- vagy kamaradarabok. E sorok írója két vonatkozó budapesti eseményen volt jelen, s az alábbi beszámolóban azokról tudósít.

November 18-án a FUGA rendezvényterme adott otthont a harmadik szerzői estnek. Aki jelen volt a *Feltámadási oratórium* ősbemutatóján Debrecenben, 2016 nyarán, annak számára a kollektív hangú alkotó, míg mostani szerzői estjével az individualista Huszár Lajos – rejtettebb, belső – világa tárulkozott föl. Szóló- és kamaraopusok szerepeltek a novemberi est műsorán, középpontban a zongorával. Ifjúkori szerzeményei óta viszonylag kevés darabot írt Huszár a mai zeneéletünkben centrális szerepet játszó billentyűs hangszerre, ám az utóbbi időben – voltaképp a *Notturmo* újrafogalmazásával (2011, Op. 17/A) kezdődően – mintegy újra fölfedezte a zongorahangban rejlő poétikus

lehetőségeket a komponista. Ezt tükrözte mindjárt a hangverseny kezdő száma, az *Ünnep (Húsvét vasárnap)* címet viselő, posztimpresszionisztikus világú alkotás (2016), melyben pentatónia (népi dallamemlékek) és tizenkétfokúság (harangszó) keverednek. Az *Ünnep* két korábbi – 1977-ből származó, s azóta több revízión átesett – zongoradarabbal (*Scherzo, Meditazione notturna*) egy csokorban hangzott föl, Klebnitzky György tolmácsolásában.

Álom-monológok címet visel Huszár 2013 folyamán keletkezett dalciklusa – Katona Judit szegedi költő verseire, Op. 37 –, amellyel a következő esztendőben immár másodjára nyerte el az Év Zeneművéért járó Artisjus-díjat a komponista. Fuvolatételek alkotják a ciklus formai keretét, egy ízben közjátékát is; ezek önmagukban is előadhatóak, s a lassú–gyors–lassú füzért (*Álom-töredékek*, Op. 37/B) most Dratsay Ákos keltette életre szuggesztív erővel. Az *Álom-monológok* párját képező *Álföldi varázskének* (Op. 34) Huszár fő műveinek egyike. Polner Zoltán szegedi költő – Katona Judit férje – verseire készült 2009–11 között, első – akkor még négytételes – alakjában Meláth Andrea és Réti Balázs mutatta be, s a mostani estén is az ő lenyűgöző előadásukban hallhatta az immár öttételessé bővített kompozíciót a FUGA közönsége. Polner Zoltán megzenésített verseihez saját népi gyűjtései szolgáltak alapul; ez utóbbiak hiedelmekkel, babonákkal átszőtt világa nyomán egyfajta nyers, „népi szürrealizmus”-ként meghatározható kifejezésmódot alakított ki a költő. Zenei megfelelője a bizarr, sőt hátborzongató–makabreszk líra. Keretként csecsemőrontás és -halál, középpütt fanyar-groteszk népi életképek és szerelmi varázslások elbeszélései alkotják e könyörtelenül kemény tónusú, s rendkívül intenzív hatású tételsort; a zenei folyamatban részint népi gyökerű motivika, sőt siratóhang, olykor még archaikusabb jellegű képletek és karakterek kerülnek az általános tizenkétfokúság – nemritkán a bartóki mintájú hangrendszer – vonzáskörébe. Hódmezővásárhely volt az a város, ahol a zeneszerző Huszár fölcseperedett, ahová első meghatározó élményei kötődtek. S talán az *Álföldi*

varázsénekek kapcsán tűnik a legkézenfekvőbbnek a kérdés: a vásárhelyi festőiskola nyomán miért ne beszélhetnénk *vásárhelyiségről* éppúgy a zenében is? Hiszen annyi, de annyi szellemi szál fűzi össze ezt a fajta zenei kifejezésmódot a városnév fémjelezte, nagy múltú művészeti hagyománnyal!

Sanctus felirat ritkán olvasható valamely hangszeres tétel kezdetén, Huszár Lajos viszont ezzel a címmel komponált nemrégiben zongoradarabot – ha úgy tetszik: *hangkölteményt* (Op. 46). A harangszó – itt is – atonális rétege diatonikus dallamokkal, többek között gregorián melódiával keveredik az összetett struktúrájú és sugárzó szépségű szövetben. Benedekfy István tolmácsolta. Szintúgy a közelmúlt termését képviselte a programban a *Három darab kínai témákra*, gordonkára és zongorára, amelyet Karasszon Eszter és Homor Zsuzsanna avatott előadásában élvezhattunk. Önmagában akár megtévesztő is lehet a cím, hiszen nem egyszerű dallamfeldolgozásokról vagy azok füzéről van szó, hanem olyan komplex művekről, amelyeknél az öt kölcsönvett melódia csupán kiindulópontként szolgál a zeneszerző számára: a továbbfejlesztés már saját invenciója szerinti, s az egyes tételek ugyanolyan típusú dramaturgiai ívet járnak be – az egyéni kifejezésmód félreismerhetetlen jegyeivel párosítva –, mint a komponista mindenben eredeti anyagú alkotásai esetén. Amit hallunk tehát, egészében véve „Huszár Lajos-i névjegyű” tételsor, amely nyugodtan viselhetne opus-számot is.

A szerzői est befejező részében ugyancsak a legfrissebb terméshez tartozó *Cherubinische Gesänge* (Op. 42) csendült föl. Az Angelus Silesius XVII. századi keresztény-misztikus költő verseire készült héttételes dalciklus újabb példája hagyományok és modernség gyümölcsöző összeölelkezésének a Huszár-életműben, ahol korálszerű melodika és Parsifal-idézet, olykor a Sprechgesang-technikát is fölelevenítő neoexpresszionista hang, másutt szerializmusig vivő atonalitás feszültsége és a tonalitás békés aurája kerül egymás mellé, nagyszerű

szintézist alkotva. Megyesi Zoltán és Fülei Balázs feledhetetlen kifejezőerővel interpretálta a német nyelvű, zongorakíséretes dalokat.

A szerzői estet megelőző nap délelőttjén, Elek Szilvia csembalómatináján is fölhangzott egy Huszár-mű (Régi Zeneakadémia, november 17.): a *Csembalószonáta* (Op. 11) revideált változata, még hozzá ebben a formájában ősbemutatóként. Az eredetileg 1979–85 között, Horváth Anikó kérésére komponált, öttételes darab textúrája négytételessé (*Preludio, Scherzo, Lento, Toccata*) redukálódott a lassú részek összevonásával az idei átdolgozás során. Ajánlása Elek Szilviának és e sorok írójának szól. Elek Szilvia saját – és szintúgy idei revízió átmént – darabjával állította párba Huszár Lajos kompozícióját a hangversenyen: a *Metopé kertje* három, ízig-vérig a csembalójáték szellemében fogant tanulmány; önmaga számára, saját kezeire komponáló művész alkotása. S ahogy Huszár Lajos műveiben folyvást közös nevezőre jut egymással a múlt és a modernség látszólag ellentétes világú kettőssége – hagyományok ereje és újíttási szándék szelleme –, hasonlóképp a múltbeli nemes örökség és a XX–XXI. század értékek lehetséges „jószo szédí” viszonyának bemutatása vezérelte Elek Szilvia csembalómatinájának műsor összeállítását is. J. S. Bach *Esz-dúr szvitjének* (BWV 819), Bartók Béla tételeinek, a már említett két új darabnak, François Couperin és Jean Françaix kompozícióinak egymásutánja révén így a régi az új s az új a régi tükrében vált szemlélhetővé, egyszersmind mélyebben is megérthetővé.

Sziklavári Károly

FÜGGELÉK

Huszár Lajos

I.

Életrajzi adatok

Szeged, 1948. szeptember 26.

Iskolák

1956–1963: Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely

1963–1967: Zeneművészeti Szakiskola, Szeged

1967–1973: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

1975: Accademia di Santa Cecilia, Roma (zeneszerzés mesterkurzus)

Munkahelyek

1973–1984: Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged (tanár)

1984–1987: Színház-és, Filmművészeti Főiskola (tanársegéd)

1986–1989: Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Békéscsaba (tanár)

1989–2008: Szegedi Konzervatórium, később Szegedi

Tudományegyetem Zeneművészeti Kar (adjunktus, docens, egyetemi tanár,

1993–2003: zeneelméleti tanszékvezető)

2009–2013: Nyíregyházi Főiskola (egyetemi tanár)

2009–2014: Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest (tanár)

Művészeti szervezeti tagság

1970-es évek–: Magyar Zeneszerzők Egyesülete; 2008–: elnökségi tag

1970-es évek–: Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület

Magyar Zeneművészeti Társaság
2006-2011: az MMA társadalmi szervezet tagja
2011–: a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja

II.
HOLLÓS MÁTÉ
HUSZÁR LAJOS MUNKÁSSÁGA

I. Az előkészület évei

Huszár Lajosnak a zeneakadémiai évek alatt írt művei többfajta külső és belső indíttatásnak tesznek eleget. Vannak közöttük különféle megrendelésekre írt munkák, átiratok, hangszerelések, feldolgozások, kompozíciós kísérletek, pedagógiai darabok. Ezek közül említésre méltóak azok a kompozíciók, amelyek Huszár későbbi zeneszerzői jellegzetességeit – noha még éretlenebb, kiforratlanabb formában – már előrevetítik.

Az 1967–68-as években nagy súllyal jelentkezik a vallási ihletésű expresszív kóruszene: két vegyeskari motetta után 1968 nyarán latin nyelvű passió írásába fog. Ez a vállalkozás természetesen akkor még nem sikerülhetett tökéletesen: a 19 éves szerző éppen csak a Zeneakadémia első osztályát végezte el. Ugyanakkor ebben az „ős-Passióban” megtalálható több olyan elem (a basszus-orgonaponttal kísért „neo-gregorián” énekszólók, az ütőhangszerek használata, a passiótörténet három nagy részre való osztása), amely az érett kori Passióba (2003–2004) be fog majd épülni.

A másik vokális műfaj, amely már a '60-as években megjelenik Huszár palettáján: a dal. 1964-ben, a szerző konzervatóriumi tanulmányai idején írta romantikus dalciklusát Lenau német nyelvű verseire (*Waldlieder*), amit 1967–68-ban immár atonális zenei nyelven követett négy dal. Ez a szubjektív-expresszív stílus jelenik meg Huszár e korszakának hangszeres műveiben is. A *Cogitatio* címet viselő három zongoradarab (1968, 1970, 1971) és a szólóhegedűre írott *Rapszódia* (1969) Bartók és a magyar rubato-dallamosság hatását mutatja.

Huszár Lajos zeneszerzői diplomaműsora egy vonóstrióból és egy zenekari dalciklusból állt (*Öt monológ Parancs János verseire*), mindkét mű 1972-ben készült.

2. Első alkotói periódus (1974–80)

A '70-es évek művei magasabb szinten folytatják azt a lírai-expresszív és atonális stílust, amely a '60-as évek vége óta jelen volt Huszár műhelyében. Két kompozíció készült nagyobb kamaraegyüttesre (fúvósok, zongora, hárfa, ütők): *Musica per dieci* (1974) és *Musica concertante* (1975). Az utóbbi a szerző római tanulmányútja alatt készült, Goffredo Petrassi felügyelete mellett. A római tanulmányok ennek a darabnak a stílusát kissé közelítették az avantgárdhoz (aleatória, nem-tematikus szerkesztés).

A vallásos művek vonulatát 1976-ban a *69. zsoltár* folytatta. A szólóének (tenor) és zongora kettősére írott mű a hangrendszer egységének problémáját úgy oldja meg, hogy a dallamok és harmóniak alapjává egy tiszta kvarttból és kis szextből álló akkordot tesz. A zsoltárkompozíció nyelve magyar (Károli Gáspár bibliafordításából), jellemző rá a jellegzetes magyar rubatók és a széles ívelésű dallamok használata. Némileg Kurtág *Bornemisza Péter mondásai* című művének hatására ismerhetünk benne. Hasonló stílusban készült a két Ady-dal (*Szeretném, ha szeretnének, De ha mégis*) basszusra és zongorára.

Kamarazenekari művel jelentkezett Huszár 1978-ban: *Scherzo és adagio – 11 vonósra és ütőkre*. A két említett tételtípus egymás mellé állítása bartóki előképekre utal: a Szvit op. 14-re, a vonósnégyesekre és másokra.

Az atonális korszak végén keletkezett a *Rézfúvós kvintett* (1980). Három tétele három jellegzetes (megint csak Bartókra utaló) tételtípust fogalmaz meg: a kalapáló ostinátókra épülő Toccata, a fékevesztetten száguldó Scherzo és a rubato-népdalok emlékéit idéző lassú Cantilena.

3. Második alkotói periódus

Az 1981. év fordulatot hoz Huszár Lajos munkásságában. Elkészül az utolsó kromatikus-atonális mű, a *Három dal Else Lasker-Schüler verseire* szopránra és brácsára, német nyelven. Ekkor azonban figyelme a tonalitás felé fordult. Megismert több neo-tonális művet, köztük Górecki III. szimfóniáját, s ezek stíláriis pályamódosításra ösztönözték. Ebben az időben kapott megbízást a Bajai Kamarazenekartól könnyen játszható, amatőrök által befogadható mű komponálására. Augusztusban-szeptemberben el is készült a *Serenata concertante*. Szintén „egyszerű” stílusban fogant a *Két madrigál* vegyes karra, Weöres Sándor verseire.

Ez a kezdődő „tonális” korszak azonban mégsem kizárólag hangnemhez kötődő műveket terem: fellelhetők bennük a 20. század első felének különböző vívmányai – vagyis inkább valamiféle szintézist képviselnek, amely nem jelenti sem a 19. század és a századforduló tonális stílusának megismétlését, sem a könnyű érthetőség felszínes közönségigényének kiszolgálását.

1983-ban elkészül két nőikar – *Dies sanctificatus* és *Ave Maria* – valamint *A magány dalai* című dalciklus szopránra és ütőkre, kecsua-indián népi szövegekre Tornai József fordításában. A mű érzékelteti a versek ősi-népi-archaikus világának vadságát, de – kissé visszafogottan – helyet ad a lírai megnyilvánulásoknak is.

1984-ben készült újabb zongoradarabja, a *Notturmo* létrejöttét Goffredo Petrassi 80. születésnapjának köszönheti. Az olasz mester volt magyar növendékei írtak a római Santa Cecilia professzora tiszteletére egy-egy zongoradarabot, melyben Petrassi VI. concertójának tizenkétfokú sorát használták fel. Mivel dodekafon gyökerű műről van szó, ez inkább Huszár megelőző atonális alkotókorszakához sorolható, jóllehet hármashangzatokat is alkalmaz benne. A zongoradarabot 2011-ben jelentősen átdolgozta, ennek következtében drámaibb, s egyben zongoraszerűbb lett

1985-ben a Veszprémi Kamarazenekari Fesztivál megrendelésére elkészült a *Concerto rustico*. A címnek megfelelően a műben kollektív zenei anyagokra történik utalás: egyrészt a népi táncok kemény ostinatóira, másrészt a templomi korálok statikus világára. A szubjektív kifejezés ebben a műben háttérbe szorul.

1987-ben szegedi felkérésre komponálja a zeneszerző *Ének virradatkor* című fuvolára és vibrafonra szánt duóját. Ez a mű előbb végigjárja a tonális világtól a tizenkétfokúságig vezető út lépcsőfokait, majd drámai középrész után ugyanezt a folyamatot visszafelé követi. Ugyanebben az évben veti papírra Huszár egytétéles, vonószenekarral kísért gordonkaversenyét, a *Kamarakoncertet*. Ebben a műben nem szab gátat szubjektív érzelmesség iránti vágyának – ezt még néhány rejtett Puccini-idézettel is aláhúzza.

1990-ben keletkezett a szerző egyik legjelentősebb, maga által is preferált kórusműve, *A csönd virága* vegyes kar Juhász Ferenc versére. A drámai, lírai és misztikus mozzanatokban bővelkedő balladaszerű kórusmű számos intonációs nehézséget tartalmaz, ezért 2012-ig kellett várnia az előadásra.

1993-ban orgonamű került ki Huszár műhelyéből, amelynek alapját egy katolikus temetési ének képezi: *Ments meg engem, Uram, az örök haláltól*, ami voltaképpen a latin *Libera me* magyar fordítása, ezért is viseli ezt a címet. A mű

bőségesen tartalmaz különböző zenei karaktereket, de használhatóságát némiképp korlátozza a szerző járatlansága az orgonaszzerű írásmódban.

1994-et kiemelkedően fontos évként jegyezhetjük Huszár Lajos pályáján. Ekkor kapott megbízást a Szegedi Nemzeti Színháztól opera írására. A szövegkönyvet Balázs Béla *A csend* című meséje nyomán Darvasi László írta. Huszár hol gyötrődve, hol lelkesen vetette magát a komponálásba. Az opera 1998-ban készült el. Cselekménye, szövege alkalmat nyújtott a szerzőnek, hogy változatos zenei anyagot állítson elő: a kocsmajelenet népi keménységétől a szerelmi kettős fűtöttségén át a zárójelenet misztikus halálközelségéig igen sokfajta karaktert vonultatva fel. A hangrendszerek is változatosan sorakoznak egymás mellé: a hármashangzatok világától a tizenkétfokúságig sok különböző szerkesztésmód előfordul itt mindig a cselekmény mozzanatainak, a szereplők lelki alkatának megjelenítését szolgálva. Az opera zárójelenete először koncertszerűen szólalt meg 1999-ben, a teljes mű színpadi bemutatójára 2005.február 11-én került sor a Szegedi Nemzeti Színházban.

2000-ben ismét szegedi megrendelésre készült az *Ikonok Pilinszky János emlékére* című kantáta szoprán szólóra és kamarazenekarra. Ez a kompozíció egyfajta szabadon átértelmezett mise, melyben a mise néhány állandó része (Kyrie, Crucifixus, Sanctus, Agnus Dei) egyesül egy misén kívüli énekkel (Confitebor) és egy Pilinszky-verssel (*Harmadnapon*).

A tonális korszak záró darabja a 2003–2004-ben keletkezett *Passió*. Ez a több mint 70 perces oratórium az ifjúkori 1968-as *Passió*-kísérlet számos ötletét átveszi, továbbfejleszti, hibáit kijavítja. A szólóének-tételek közt sok a régi, a kórusok viszont mind újonnan készültek. A *Passió* uralkodó zenei karaktere templomias-epikus, melyet szükség esetén erőteljes drámai pillanatok ellensúlyoznak.

4. Harmadik alkotói periódus (1998–)

A tonális korszak vége és az újabb, atonális periódus kezdete némileg egymásba olvad, nehezen szétválasztható. Az első atonális darab, a *Trittico estivo* (eredetileg oboára és zongorára, később fuvola-zongora verzió is készült) még 1998-ban keletkezett, mintegy beágyazva a tonális korszakot záró művek (*Ikonok...*, *Passió*) közé. Hogy mi indíthatta a szerzőt erre a stílusváltásra, nehéz meghatározni: talán úgy érezte, tonális korszakának eszközei kimerültek, saját művészi igazságát ezentúl másutt kell keresnie...

A korszak eddigi fő művének egy újabb dalciklus tekinthető, az *Alföldi varázsénekek* mezzoszopránra és zongorára, mely Polner Zoltán népi gyűjtéseken alapuló verseire készült 2009–2011-ben. A népi-archaikusnak és a személyes-expresszívnek a kettőssége hasonló módon nyilvánul meg, mint *A magány dalai* c. korábbi dalciklusban. A 2011. év terméke még a cimbalomra írott *Ballada*.

5. Összefoglalás és jellemzés

Huszár Lajos eddigi zeneszerzői pályája három alkotókorszakra oszlik: 1. a hetvenes évek atonális zenéje, 2. quasi-tonális művek 1981 és 2004 között, 3. visszatérés(?) az atonalitáshoz 1998-tól. E korszakok művei látszólag nagyon különböznek egymástól. Ha azonban egységben szemléljük, és egymás után hallgatjuk meg őket, kiderül, hogy a különböző korszakok műveit rengeteg közös szál köti össze. Ennek magyarázata talán az, hogy a zeneszerzői eljárások különbözősége mögött mindig ugyanaz a személyiség keresi kifejeződését, fogalmazza meg újra és újra jellegzetes érzelmi világának motívumait.

Lássuk, milyen tulajdonságai vannak ennek a személyes világnak?

1. Huszár alapvetően expresszivitásra törekvő lírai zeneszerző-alkat. Műveiben kisebb súllyal jelennek meg az intellektuális szerkesztő-eljárások, annál fontosabb számára a költői célkitűzés megvalósítása.
2. Bár hasonló arányban komponált vokális és hangszeres műveket, úgy tűnik, hogy az életmű legfontosabb, legmélyebb megnyilatkozásai az előbbieket köréből kerültek ki (*69. zsoltár*, *A magány dalai*, *A csönd virága*, *A csend – opera*, *Ikonok...*, *Passió*, *Alföldi varázsénekek*)
3. Erős a vonzódása a vallási témákhoz, szövegekhez. Ihletői kevésbé a kereszténység hitbeli alaptételei, sokkal inkább a szent szövegekből kicsengő erős és mély érzelmek: panasz, könnyörgés, átok, alázat, szeretet, öröm, dicsőítés. És természetesen Jézus születésének, szenvedésének, halálának története.
4. Érdekes módon sok műben előfordulnak népi elemek. Nem népdalok idézéséről van itt szó, hanem jellegzetes dallamfordulatok, ritmusok, díszítmények stb. megjelenéséről. A szerző ezekben – hol tudatosan, hol ösztönösen – visszatér magyar, ill. kelet-európai gyökereihez (*Rézsfűvös kvintett*, *A magány dalai*, *Concerto rustico*, *A csend*, *Alföldi varázsénekek*).

Huszár Lajos a zenei mondandót hosszan érlelő, viszonylag kevészavú alkotók közé tartozik. A létrehozott minőség tartalmi és zeneszerzés-technikai értékei azonban a szakma és a közönség székértáboroktól független általános elismerését hozzák meg neki.

[2015]

III.

Huszár Lajos munkássága Hollós Máté 2015-ben írt laudációjának lezárása óta

"2013-ban két német nyelvű vegyeskari motettát írt: "O Wunder ohne Massen" és "Mein Auge wacht" (op.35), mindkettő egy német evangélikus énekeskönyv szövegeire. Ennek az évnek a terméke még a cimbalomra írott Ballada, a Sonata rustica névre hallgató szólóhegedű-szonáta, és a Katona Judit szegedi költőnő verseire komponált Álom-monológok című dalciklus mezzoszoprán hangra, fuvolára és ütőkre. Ez a mű hozta meg a szerző számára második Artisjus-díját. 2014 elején készült el a harmadik német motetta "Strafe mich nicht in deinem Zorn" címmel, bibliai zsoltárszövegre.

A 2014-2017 évek nagy vállalkozása a Feltámadási oratórium volt (op.40.). A nagyterjedelmű, debreceni megrendelésre készült latin nyelvű kompozíció nagyobbik fele elhangzott 2016 júliusában a debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny nyitókoncertjén, a debreceni Kodály-kórus, a debreceni szimfónikus zenekar és kiváló szólisták előadásában, Kovács János vezényletével (a teljes oratórium előadása a mai napig várat magára...). 2016-ban két vokális kompozíció is született Megyesi Zoltán számára, a Cherubinische Gesänge című német dalciklus Angelus Silesius, a nagy XVII. századi misztikus költő verseire (op.42.), valamint egy rövid passió-kantáta "Und er trug sein Kreuz" címmel, ez utóbbi orgonakísérettel (op.41.). A 2017-es év termése a Momenti umani című kamarazenei sorozat (op.43.) két fuvolára és ütőhangszerekre, és az ahhoz tematikusan is kapcsolódó Toccata marimbára (op.44.). 2018-ban készült a Fagott-kvartett (op.45.) és a Sanctus című szakrális zongoradarab (op.46.). A "saját" művek sorát kiegészíti Huszár tevékenysége a pedagógiai művek területén: idestova egy évtizede működik együtt Gárdián Gáborral, akinek készülő Gordonkaiskolája számára sok saját művet és átiratot komponált.

2015-ben jelent meg róla egy kis könyv Sziklavári Károly tollából, a Magyar zeneszerzők sorozat 38. köteteként.

Huszár Lajos késői műveiről meg kell állapítanunk, hogy közöttük atonális és tonális technikájúak egyaránt előfordulnak. A két technika közötti vízválasztót általában az előadóegyüttes szabja meg: énekkarra általában tonális művek keletkeztek, szólóénekekre és hangszerekre pedig atonális kompozíciók. Hogy mindez "modern", "konzervatív" vagy "posztmodern", a jövő majd eldönti.

A 2018-as év elhozta a szerző 70. születésnapját. Ez alkalommal három szerzői esten szólaltak meg művei: Hódmezővásárhelyen, Szegeden és Budapesten, továbbá egyes művei is megszólaltak különböző hangversenyeken.

Végezetül - mint általános jellemzés - hadd álljon itt Huszár Lajos 2018 márciusában írt rövid Ars poeticája: "Abban a zenében hiszek, amelynek emberi tartalma, költőisége, komolysága és súlya van. Idegenkedem a mutatós külsőségektől, a szórakoztatástól, a felszínes optimizmustól. Hiszem, hogy zeném azt a világot fejezi ki, amelyben élek, és azokat az alapérzéseket, amelyeket a sors nekem adott. Hiszek - még mindig hiszek - az érzelmekben, a kifejező zenében, ugyanakkor egyre erősödik bennem a tudatos formálás, szerkesztés igénye."

IV. VÁLOGATÁS HUSZÁR LAJOS MŰVEIBŐL

EBM - Huszár Lajos

https://www.youtube.com/watch?v=ZGJ_G1C32RI

(27:40)

European Bank of Memories GR-P-2012-032 Tudás Alapítvány Hódmezővásárhely 2013

Huszár Lajos: Chamber Concerto for Cello and 17 Strings Sin Katalin cello

<https://www.youtube.com/watch?v=1UoHWrY-Fs0>

(16:21)

1993. Budapest, Pesti Vigadó Sin Katalin cello, Weiner Chamber Orchestra, dir.: Weninger Richárd

Ez a mű 1982-ben díjat nyert
a Kodály Zoltán emlékére rendezett kóruspályázaton

KÉT MADRIGÁL

Weöres Sándor verseire

I.

♩ = ca. 66 HUSZÁR Lajos

S. Száll - ni, száll - ni, mesz - sze száll - ni, száll - ni, száll - ni,
Száll - - - - - ni száll - ni, száll - ni,
A. Száll - ni, száll - ni, mesz - sze száll - ni száll - ni, száll - ni,
T. - - - - -
B. - - - - -

mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, ré - ten hál - - ni,
mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, ré - ten hál - ni,
mesz-sze, mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, kinn a ré - ten hál - ni,
- - - - -

© 1982 by Editio Musica Budapest

Z. 12 344

Ez a mű 1982-ben díjat nyert
a Kodály Zoltán emlékére rendezett kóruspályázaton

KÉT MADRIGÁL

Weöres Sándor verseire

I.

♩ = ca. 66 HUSZÁR Lajos

S. Száll - ni, száll - ni, mesz - sze száll - ni, száll - ni, száll - ni,
Száll - - - - - ni száll - ni, száll - ni,
A. Száll - ni, száll - ni, mesz - sze száll - ni száll - ni, száll - ni,
T. - - - - -
B. - - - - -

mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, ré - ten hál - - ni,
mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, ré - ten hál - ni,
mesz-sze, mesz-sze száll - ni, meg-meg-áll - ni, kinn a ré - ten hál - ni,
- - - - -

© 1982 by Editio Musica Budapest

Z. 12 344

<https://www.youtube.com/watch?v=7wX53bS1sZO>

A felvétel 2013. május 19-én készült, a 23. Pécsi Nemzetközi Kamarakórus Versenyen, a Dómmúzeum kőtarában. Tutti Cantabile, 2. versenynap, világi versenyműsor

<https://www.youtube.com/watch?v=Bg04M5Ictdk>

A mit Debrecen városi kórusára készült
Strafe mich nicht in deinem Zorn
 a Bartók Béla XXIV. Szentszervi Kórusversenyre készült
 Psalm 6 (2-5, 7, 9, 10), Psalm 7 (18) HUSZÁR Lajos, op. 35/3
 (*1948)

3/4 ♩ = 58-60
f marcato

Stra - fe mich nicht
 Stra - fe mich nicht
 Stra - fe mich nicht
 Stra - fe mich nicht

f marcato

in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn

f marcato

in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn
 in - dei - nem Zorn

f marcato

stra - fe mich nicht in dei - nem

© Copyright 2014 by Editio Musica Budapest
Printed in Hungary

Z. 14914

19 *p*

stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, Herr, stra - - -

nicht in dei - nem Zorn, in dei - nem

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in

Zorn, stra - - - fe mich nicht in dei - nem

20 *f* *p*

- fe mich, stra - - - fe mich nicht in *f* *p*

Zorn, Herr, stra - fe mich nicht, Herr, str - mach nicht in *f* *p*

dei - nem Zorn, Herr, auf - mich nicht in *f* *p*

Zorn, Herr, stra - fe mich nicht, mich nicht in *f* *p*

21 *pp* *pp* *pp* *pp*

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

22 *pp* *pp* *pp* *pp*

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

dei - nem Zorn, stra - fe mich nicht in dei - nem Zorn, - - -

Angyali üdvözlét

nőkar

HUSZÁR Lajos
op. 32

$\text{♩} = 68$

Alt Solo *p* Üd-vöz-lég-y Má - ri - a

Sopran *pp* Üd-vöz-lég-y Má - ri - a,

Mezzosopran *pp* Üd-vöz-lég-y Má - ri - a,

Alt *pp* Üd-vöz-lég-y Má - ri - a,

7

MS. Solo *p* vagy ma-lasz-tal tel - jes,

S. *pp* vagy ma-lasz-tal tel - jes,

MS. *pp* vagy ma-lasz-tal tel - jes,

A. *pp* vagy ma-lasz-tal tel - jes,

©Kontrapunkt Music 2018
All rights reserved
info@kontrapunktmusic.com
ISMN 979-0-801667-99-1

www.kontrapunktmusic.com

O Wunder ohne Massen

Justus Gesenius

HUSZÁR Lajos
op. 35/1

$\text{♩} = 76$

Sopran *p* Wenn mei - ne Sünd mich krin - ken, o mein Herr Je - su

Alt *p* Wenn mei - ne Sünd mich krin - ken, o mein Herr Je - su

Tenor *p* Wenn mei - ne Sünd mich krin - ken, o mein Herr Je - su

Bass *p* Wenn mei - ne Sünd mich krin - ken, o mein Herr Je - su

7

S. Christ, so lass mich wohl be - den - ken, wie

A. Christ, so lass mich wohl be - den - ken, wie

T. Christ, so lass mich wohl be - den - ken, wie

B. Christ, so lass mich wohl be - den - ken, wie

©Kontrapunkt Music 2018
All rights reserved
info@kontrapunktmusic.com
ISMN 979-0-801674-01-2

www.kontrapunktmusic.com

SERENATA CONCERTANTE
I

HUSZÁR Lajos
(*1948)

Flauto $\text{♩} = 126-132$
2/4

Violino I *mp gracioso*

Violino II *pizz.*

Vita *pizz.*

Violoncello *pizz.*

Contrabbasso *pizz.*

VI. I *f*

VI. II *poco cresc.*

Vla. *poco cresc.*

Vcl. *poco cresc.*

Cb. *poco cresc.*

© Copyright 1987 by Editio Musica, Budapest
Printed in Hungary

Z. 13.307

SERENATA CONCERTANTE
I

HUSZÁR Lajos
(*1948)

$\text{♩} = 126-132$ 33 VI. I 36

mf *crescendo* *cresc.*

46 *mf* *f* *p*

poco rit. *a tempo* 56 46 VI. II 105

f marcato 114

123 *p* 136 *sempre p*

rit. . . Poco meno mosso, tranquillo 147 *Tempo I.*

pp *mf*

© Copyright 1987 by Editio Musica, Budapest
Printed in Hungary

Z. 13.307

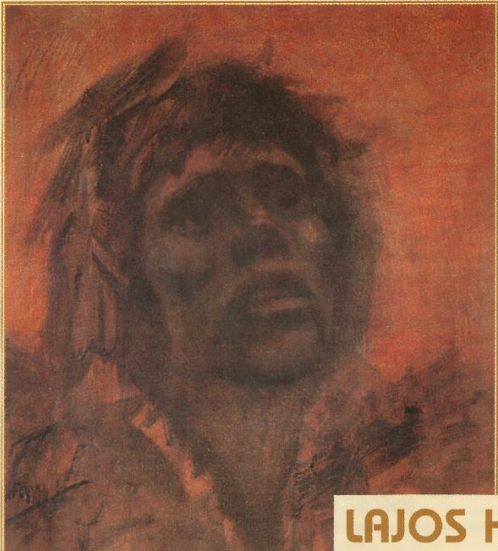
SCHERZO E ADAGIO
PER ORCHESTRA DA CAMERA
(Op. 8.)

I. SCHERZO
Presto $\text{♩} = 140$ HUSZÁR Lajos

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

© 1981 by Editio Musica, Budapest
Printed in Hungary

Z. 12 071

HUNGAROTON
CLASSIC

DIGITAL
STEREO
HCD 51791

LAJOS HUSZÁR

The 69th Psalm • Brass Quintet • Songs of Loneliness
Chamber Concerto for Cello and 17 Strings
Dies sanctificatus

A függelékben Huszár Lajosról készült fényképet, továbbá a zeneszerző életrajzát, valamint munkásságáról Hollós Máté 2015-ben készült esszéjét az MMA honlapjáról

(Köztestület | Magyar Művészeti Akadémia - MMA.hu)

<http://www.mma.hu/az-akademia>

vettük át. A kottaképek a kiadók honlapjáról valók.